

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/19/2017
Identifikačné číslo spisu:	2312202229
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2312202229.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne R., s adresou trvalého pobytu v Q., prechodne bývajúcej v K., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. Annou Ščepkovou, advokátkou v Bratislave, Saratovská 2/A, proti žalovaným 1/ RAKLAN Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karpatské nám. 10, IČO: 36 747 149 a 2/ R., bývajúcemu v Q., o určenie vlastníckeho práva a určenie, že záložné právo k nehnuteľnostiam tu nie je, ktorý spor je vedený na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 25 C 30/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 6. júna 2016, sp. zn. 25 Co 173/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave uznesením zo 6. júna 2016, sp. zn. 25 Co 173/2015 zrušil rozsudok Okresného súdu Galanta z 8. decembra 2014 č. k. 25 C 30/2012-578, ktorým bolo určené vlastníctvo žalobkyne k nehnuteľnostiam uvedeným vo výroku rozsudku a bolo určené, že žalovaný 2/ nemá záložné právo k týmto nehnuteľnostiam, a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu žalobkyňa podala osobne na súde prvej inštancie 31. októbra 2016 dovolanie. Prípustnosť a dôvodnosť dovolania žalobkyňa vyvodzovala z ustanovení § 237 ods. 1 písm. f/ a g/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „O.s.p.“) majú za to, že podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. septembra 2016 zn. II. ÚS 713/2016 (ktorým bola jej sťažnosť v danej veci odmietnutá ako neprípustná) prípustnosť jej dovolania, smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré sa stalo právoplatným 22. júna 2016, sa má v danom prípade riadiť tou úpravou, ktorá bola účinná do 30. júna 2016.

3. Žalovaní sa k dovolaniu žalobkyne nevyjadrili.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, po zistení, že dovolanie bolo podané včas (súd

prvej inštancie uznesením zo 14. novembra 2016 č. k. 25 C 30/2012-827, ktoré nadobudlo právoplatnosť 24. novembra 2016, odpustil žalobkyni zmeškanie lehoty na podanie dovolania) a že žalobkyňa je v dovolacom konaní riadne zastúpená, prejednal vec bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

5. Dovolací súd považuje predovšetkým za potrebné zaoberať sa otázkou, podľa ktorej právnej úpravy je potrebné posúdiť prípustnosť dovolania, ktoré žalobkyňa podala osobne na súde prvej inštancie 31. októbra 2016, teda v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „CSP“), ktorý zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Dovolací súd pri riešení uvedenej otázky dospel k jednoznačnému záveru, že prípustnosť dovolania je potrebné posúdiť podľa ustanovení Civilného sporového poriadku účinného v čase podania dovolania. S takým záverom, súladným s prechodnými ustanoveniami k Civilnému sporovému poriadku, naostatok súhlasí aj žalobkyňa, ktorá ale tvrdí, že z dôvodu viazanosti uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. septembra 2016 zn. II. ÚS 713/2016 týkajúcim sa základných ľudských práv a slobôd (§ 193 CSP) „nezostáva nič iné, než tento názor (rozumej názor Ústavného súdu Slovenskej republiky, poznámka dovolacieho súdu) akceptovať“.

6. Dovolací súd považuje v tejto súvislosti za potrebné uviesť, že podľa jeho názoru príslušnú časť uvedeného uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky („Vychádzajúc zo skutočnosti, že uznesenie krajského súdu sa stalo právoplatným 22. júna 2016, teda ešte počas účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, treba dospieť k záveru, že prípustnosť dovolania sa v danom prípade riadi touto úpravou, ktorá bola účinná do 30. júna 2016“) sa týka, ako to vyplýva z vety predchádzajúceho odseku [„Obe uvedené námietky (rozumej námietky väd podľa § 237 ods. 1 písm. f/ a g/ O.s.p., poznámka dovolacieho súdu) sú takého rázu, že pripúšťali možnosť podania dovolania, a to na základe právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016“] a ďalšej nadväzujúcej vety odôvodnenia uznesenia [„Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 3 Civilného sporového poriadku účinného od 1. júla 2016 zákonná jednomesačná lehota na podanie dovolania vyplývajúca z ustanovenia § 240 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ktorá k 1. júlu 2016 ešte neuplynula, sa modifikuje (predlžuje) na dvojmesačnú lehotu v zmysle § 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku.“] len prípustnosti dovolania podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, podania ktorého mimoriadneho opravného prostriedku bolo podľa § 53 ods. 1, 2 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov podmienkou prípustnosti sťažnosti vo veci namietania porušenia základných práv, a plynutia, resp. predĺženia lehoty na dovolanie a nie je možné z neho vyvodiť záver prezentovaný žalobkyňou, že prípustnosť jej dovolania z 31. októbra 2016 sa posudzuje podľa vtedy už neúčinného Občianskeho súdneho poriadku. Predmetná časť uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky neobsahuje klauzulu uvádzanú žalobkyňou („a to bez ohľadu na to, či je dovolanie podané do 30.06.2016 alebo po 01.07.2016“). Iný výklad by bol v rozpore s teóriou temporalitý procesných noriem a pozitívnu právnu úpravou prechodných ustanovení k Civilnému sporovému poriadku. Právne účinky (procesné následky) podania dovolania podaného 31. októbra 2016 nastali po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku.

7. Naostatok, ak by sa aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky skutočne týkalo otázky prípustnosti dovolania podľa Občianskeho súdneho poriadku, podľa názoru dovolacieho súdu by nešlo o rozhodnutie týkajúce sa základných ľudských práv a slobôd, ktorým rozhodnutím by bol všeobecný súd viazaný podľa § 193 CSP.

8. Najvyšší súd už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 opakovane (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred civilným súdom, vrátane dovolacieho

konania (m. m. I. ÚS 4/2011).

9. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol CSP v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [k tomu porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012.

10. Podľa § 124 ods. 1 CSP, ktoré ustanovenie sa primerane použije aj na konanie na dovolacom súde (§ 438 ods. 1 CSP) mal dovolací súd podľa obsahu dovolania za to, že žalobkyňa v skutočnosti tvrdí prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania podľa § 420 písm. e/ a f/ CSP, ktoré ustanovenia sú obsahovo blízke ustanoveniam § 237 ods. 1 písm. f/ a g/ O.s.p.

11. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP.

12. Žalobkyňa dovolaním napadla uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. Dovolací súd zastáva názor, podľa ktorého (kasačné, procesné) uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení.

14. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. V dôsledku kasácie prvoinstančného rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje.

15. Tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (viď publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1354 a 1355).

16. Riešenie otázky prípustnosti dovolania proti zrušujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu naostatok vyústilo do prijatia uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. januára 2017 sp. zn. 3 Cdo 236/2016, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky (R 19/2017), podľa ktorého: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nesmeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku“.

17. Dovolací súd preto procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k žalobkyňou namietanej procesnej nesprávosti.

18. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.